

บันทึก

เรื่อง ปัญหาข้อกฎหมายตามพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑  
(มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมถึงก๊าซปิโตรเลียมเหลว มาตรฐานผลิตภัณฑ์  
อุตสาหกรรมถึงก๊าซปิโตรเลียมเหลวสำหรับ เครื่องยนต์สันดาปภายใน และ  
มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมการใช้และการซ่อมบำรุงถึงก๊าซปิโตรเลียมเหลว)

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมได้มีหนังสือ ด่วนมาก ที่ อก.  
๐๗๐๑/๑๕๕๖๐ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาความว่า  
ตามที่สำนักงานมาตรฐานฯ ได้ประกาศกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมถึงก๊าซปิโตรเลียม  
เหลวมาตรฐานเลขที่ มอก.๒๗ - ๒๕๒๓ (มาตรฐานบังคับ) มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมถึง  
ก๊าซปิโตรเลียมเหลวสำหรับเครื่องยนต์สันดาปภายใน มาตรฐานเลขที่ มอก.๓๗๐ - ๒๕๒๕ และ  
มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมการใช้และการซ่อมบำรุงถึงก๊าซปิโตรเลียมเหลว มาตรฐานเลขที่  
มอก.๑๕๑ - ๒๕๑๘ ไปแล้วนั้น บริษัท คอมแพคท์ จำกัด ได้มีหนังสือถึงสำนักงานมาตรฐานฯ  
ขออนุญาตซ่อมถึงก๊าซปิโตรเลียมเหลวที่ใช้แล้วตามมาตรฐานเลขที่ มอก.๑๕๑ - ๒๕๑๘ ตามข้อ  
๕.๓ ของ มอก.๑๕๑ - ๒๕๑๘ ซึ่งระบุว่า “ผู้มีสิทธิซ่อมสร้างถึงต้องเป็นโรงงานทำถึงนั้น ๆ ตาม  
มอก.๒๗ - ๒๕๑๖ หรือโรงซ่อมซึ่งได้รับอนุญาตจากสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม  
โดยใช้กรรมวิธีเหมือนกับการทำถึง” สำนักงานมาตรฐานฯ ได้พิจารณารายละเอียดในมาตรฐานที่  
เกี่ยวข้องทั้ง ๓ มาตรฐาน ประกอบกับพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ.  
๒๕๑๑ แล้ว เห็นว่ามีข้อขัดแย้งหลายประการ จึงขอให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณา  
ให้ความเห็นในปัญหาดังต่อไปนี้

๑. การอนุญาตตามพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ.  
๒๕๑๑ บัญญัติไว้เฉพาะผู้ทำและนำเข้าผลิตภัณฑ์ตามมาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ โดย  
คณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม แต่ข้อ ๕.๓ ของมาตรฐานเลขที่ มอก.๑๕๑ -  
๒๕๑๘ กำหนดให้สำนักงานมาตรฐานฯ อนุญาตในการซ่อม กรณีนี้สำนักงานมาตรฐานฯ จะ  
อนุญาตได้หรือไม่ โดยวิธีใด และขัดกับพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ.  
๒๕๑๑ หรือไม่

๒. ข้อ ๒.๑ ของมาตรฐานเลขที่ มอก.๑๕๑ - ๒๕๑๘ ระบุว่า ถึง หมายถึงถึงก๊าซ  
ตามมาตรฐานเลขที่ มอก.๒๗ - ๒๕๑๖ แต่ข้อ ๑๑ ของมาตรฐานเลขที่ มอก.๓๗๐ - ๒๕๒๕  
กำหนดให้การใช้และการซ่อมบำรุงเป็นไปตามมาตรฐานเลขที่ มอก.๑๕๑ - ๒๕๑๘ ด้วย กรณีนี้  
จะนำข้อกำหนดในมาตรฐานเลขที่ มอก.๑๕๑ - ๒๕๑๘ ไปใช้กับมาตรฐานเลขที่ มอก.๓๗๐ -  
๒๕๒๕ ได้หรือไม่

๓. ตามข้อ ๖.๑.๒ ของมาตรฐานเลขที่ มอก.๑๕๑ - ๒๕๑๘ กำหนดให้มีการทดสอบซ้ำเมื่อถึงกึ่งอายุครบ ๕ ปี ซึ่งถึงกึ่งจะตกไปอยู่กับผู้ใช้หรือผู้บรรจุก๊าซ แต่ผู้ที่จะต้องปฏิบัติตามมาตรฐาน คือ ผู้ทำหรือผู้นำเข้า การควบคุมในกรณีนี้จะกระทำโดยวิธีใด

๔. ตามข้อ ๓.๑.๓ ของมาตรฐานเลขที่ มอก.๑๕๑ - ๒๕๑๘ ระบุว่า “ถึงที่ใช้อยู่ก่อนวันประกาศใช้มาตรฐานถึงกึ่งปีโตรเลียมเหลว คงให้ใช้ได้ต่อไป ถ้าหากได้ผ่านการทดสอบตามข้อกำหนดเกณฑ์คุณภาพและมีคุณลักษณะที่ถูกต้องตาม มอก.๒๗” จากข้อกำหนดนี้แสดงว่าถึงก๊าซฯ เก่าจะต้องถูกควบคุมโดยจะต้องทดสอบก่อนจึงจะนำไปใช้ได้ การกำหนดมาตรฐานไว้เช่นนี้จะมีผลบังคับหรือไม่ เพราะตามปกติจะต้องถือวันที่พระราชกฤษฎีกามีผลใช้บังคับ

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๓) ได้พิจารณาข้อหารือดังกล่าว ประกอบกับได้ฟังคำชี้แจงของผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม (สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม) แล้ว ได้ความว่า คณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมได้มีคำสั่ง ที่ ๑๘/๒๕๒๓ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๒๓ แต่งตั้งอนุกรรมการกฎหมายขึ้นคณะหนึ่ง คณะอนุกรรมการกฎหมายนี้ได้ประชุมเมื่อวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๒๕ และนำปัญหานี้พิจารณาในที่ประชุม และมีมติให้สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมหรือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา แต่ยงหาได้เสนอให้คณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมพิจารณาเสียก่อนไม่จึงเห็นว่า ข้อหารือของสำนักงานมาตรฐานฯ นี้เป็นเรื่องที่เกี่ยวกับการตีความมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมถึงกึ่งปีโตรเลียมเหลวที่คณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเป็นผู้พิจารณากำหนด ดังนั้น สำนักงานมาตรฐานฯ ควรนำปัญหาดังกล่าวเสนอให้คณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเพื่อพิจารณาเสียก่อน ซึ่งตามมาตรา ๘<sup>๑</sup> แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ได้กำหนดให้คณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมมีอำนาจและหน้าที่ในการพิจารณากำหนด แก้ไข และยกเลิกมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมอยู่แล้ว คณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม จึงเป็นผู้ที่จะพิจารณาให้ความเห็นได้โดยตรง ประกอบกับเมื่อพิจารณาอำนาจหน้าที่ของกรรมการร่างกฎหมายตาม (๒) ของข้อ ๙<sup>๒</sup> แห่งระเบียบการรับปรึกษาให้ความเห็นทางกฎหมายของกรรมการร่างกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๒๒ แล้ว เห็นว่า กรรมการร่างกฎหมายจะไม่พิจารณาให้ความเห็นทางกฎหมายนั้น เมื่อเห็นว่าเป็นเรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของสถาบันอื่นอยู่แล้วตามกฎหมาย ดังนั้น

<sup>๑</sup> มาตรา ๘ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณากำหนด แก้ไข และยกเลิกมาตรฐานเพื่อเสนอรัฐมนตรี

ฯลฯ

ฯลฯ

<sup>๒</sup> ข้อ ๙ กรรมการร่างกฎหมายจะไม่พิจารณาให้ความเห็นทางกฎหมายในเรื่องต่อไปนี้

ฯลฯ

ฯลฯ

(๒) เรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของสถาบันอื่นอยู่แล้วตามกฎหมายและกรรมการร่างกฎหมายเห็นว่าสมควรให้มีการดำเนินการตามกฎหมายนั้นก่อนเพื่อประโยชน์แก่การบริหารราชการแผ่นดิน

ฯลฯ

ฯลฯ

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๓) จึงเห็นว่าไม่สมควรพิจารณาให้ความเห็นในข้อหาดังกล่าวของสำนักงานมาตรฐานฯ

(ลงชื่อ) อมร จันทสมบูรณ์  
(นายอมร จันทสมบูรณ์)  
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา  
มีนาคม ๒๕๖๖